

Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás
	Szerző		Tárgy
	Cím <i>Diákszallót épít a főváros</i>		Hely
	Forrás: <i>Fővárosi hírlap.</i>		Idő
	<i>Bp.</i>	<i>1914 VII/5</i>	<i>"1914"</i>
		(Köt. v. füz.)	Személy
			Helyszám

Diákszallót épít a főváros

Ha felépült odaajándékozza az államnak

A főváros pénzügyi bizottságának legutóbb tartott ülésén Vázsonyi Vilmos szóváltette a műegyetemi hallgatók otthonának ügyét. Wildner tanácsnok válaszában kijelentette, hogy a diákszalló ügyét a polgármester a legnagyobb szeretettel karolta föl és remélhetőleg ez az intézmény hamarosan meg is valósul.

A diákszalló még csak a megvalósulás stádiumában van, építéséhez még eddig hozzá sem fogtak, de jövőre sorsa máris meg van pecsételve. A diákszallót mihelyt körülbelül egy millió korona költséggel a Lágymányoson 400 diák részére felépítették és berendezték

a főváros az államnak fogja ajándékozni.

A főváros e nagylelkű, gavallér elhatározásának igen fontos, zsebbevágó okai vannak. A fővárosnak ugyanis van már a diákszallóhoz hasonló szociális intézménye: a Népszálló. Ez az épület 1.170.000 koronába került 438 fülkével van ellátva, de mindjárt az első évben kiderült, hogy míg az intézmény fennáll, deficittel fog dolgozni. A Népszálló, mint a felépítése után eszközölt számadások igazolták, kicsire épült, legalább 800 ember számára kellett volna készíteni, ennek építési üzemköltsége nem lett volna számottevő és az intézmény ilyen alapon szépen kifizetődött volna. Wildner tanácsos, akinek kitünő szociális érzéket, sok hasznos intézmény

Közp. nyomt. XX. cs. 81. sz.

dicséri, mindent megpróbált már, hogy a Népszálló deficitmentessé tegye, de eddig hasztalan. Legutóbb a városházi étkező-teremmel bővítette a Népszálló konyháját, de ez se sokat csökkentett az évi 70—80.000 koronás deficitből. Meg kell itt jegyezni, hogy a Népszálló mérlege nem deficitet, sőt 450 korona felesleget mutat ki, de ennek az a magyarázata, hogy a mérleg készítésénél az évi amortizációs összeget ravaszul nem vették fel a számadásba, pedig a Népszálló jelenleg drága kölcsönpénzből épült.

A diákszallóval tehát már előreláthatólag egy újabb deficit terhet venné a nyakába a főváros, mely egyelőre elég hasonlóan „jövedelmező” vállalattal dicsekedhet. A diákszalló terveit már készek, azt hamarosan fel kell építeni és ha az egy milliót az építésre már elköltik, ne kelljen legalább évente ezreket ráfizetni, hát a főváros gavallér, lesz és nemzeti ajándéku odaadja a diákszallót az államnak, fizessen az rá, amíg kedve tartja. Ha a diákszalló az állam tulajdonába megy át, a műegyetemi rektor felügyelete alá kerül és a rektor már fel is szólította a műegyetem gondnokát, hogy terjesszen terveket eléje a diákszalló ügymenetének vezetésére. A főváros pedig, mely egyelőre még egy diákszallót sem épített, máris azzal vigasztalódik, hogy nem a más, hanem a saját kárán tanulva, új, nagy diákszallót fog építeni a Városligetben, a Hermina-uton, a vakok-intézete közelében és akkor neki is lesz — diákszallója.

Mindebből az a szomorú tanulság, hogy a főváros áldozatkészségét az állam nem honorálja. A koldus főváros most már nemcsak kórházakat, kaszárnyákat épít, hanem az állam szociális feladatait is magára vállalja, anélkül, hogy mindezekért rekompenzációt kapna az